

31 Αυγούστου 2023

Το Άγιον Όρος είναι τόπος αρετής και αγαθοεργίας!

/ [Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα](#)

[Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης](#)

Οι Άγιοι Πάντες οι εν τω Αγίω Όρει του Άθω
ασκήσαντες. Φορητή εικόνα Ι.Μ. Μονής Βατοπαιδίου
(1810).

Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

**Άγιος Νικόδημος Αγιορείτης
Λόγος Εγκωμιαστικός,**

**Περί πάντων των Οσίων και Αγίων Πατέρων των εν τω Αγίω Όρει του Άθω
λαμπάντων**

Λόγος - Ανάγνωσις γ' (Ηθικόν)

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=380070>

Τοιουτουτρόπως μεν οι θεοφόροι ούτοι Πατέρες και Άγιοι ηγάπησαν και εδόξασαν τον Θεόν επί της γης με την ισάγγελον αυτών πολιτείαν ναι τα θεάρεστα αυτών κατορθώματα.

Αμοιβαίως δε ηγαπήθησαν και εδοξάσθησαν και παρά Θεού, και εν τη γη και εν τω ουρανώ, και ζώντες και μετά θάνατον, με τας αναβλύσεις των μύρων, με τας ευωδίας των λειψάνων, με τα υπεραυσικά θαύματα, τα οποία ενήργησε δι' αυτών και ενεργεί πάντοτε ο των Αγίων Θεός, και με την απόλαυσιν όλων εκείνων των ουρανίων και αιωνίων αγαθών, «α οφθαλμός ουκ είδε, και ούς ουκ ήκουσε, και επί καρδίαν ανθρωπου ουκ ανέβη, α ητοίμασεν ο Θεός τοις αγαπώσιν Αυτόν» (Α' Κορ. β').

Όθεν νυν συγχορεύουσιν εν Ουρανοίς με τας τάξεις των Αγγέλων, με τους χορούς των Πατριαρχών, των Προφητών και των Αποστόλων. Οι Ιεράρχαι με τους Ιεράρχας· οι Όσοι με τους Οσίους· οι Ομολογηταί με τους Ομολογητάς· οι Οσιομάρτυρες, και Ιερομάρτυρες με τους Οσιομάρτυρας και Ιερομάρτυρας, Θεόν ούτοι ορώντες πρόσωπον προς πρόσωπον, και ορώμενοι και φωτιζόμενοι παρά του Θεού, ον εκ ψυχής ηγάπησαν, με την τρανοτέραν γνώσιν και τελειότεραν έλλαμψιν της Θεότητος αυτού, τον οποίαν Βασιλείαν ουρανών ονομάζει ο Θεολόγος Γρηγόριος.

Ημείς δε οι τοιούτων Αγίων Πατέρων ευτελείς υιοί και διάδοχοι, με ποίον τρόπον δυνάμεθα να ευαρεστήσωμεν τω Θεώ, και να επιτύχωμεν της ποθουμένης σωτηρίας, διά την οποίαν αφήσαμεν τον κόσμον και ήλθομεν εδώ εις το Όρος τούτο;

Εγώ να σας είπω· αν πιστώς ακολουθώμεν το παράδειγμα της εναρέτου ζωής και πολιτείας των Οσίων τούτων και αν επιμελώμεθα να φυλάττωμεν απαρασαλεύτους τους νόμους και κανόνας και τύπους της Μοναχικής πολιτείας, όσους παρέδωκαν εγγράφως εις ημάς οι τρισμακάριοι ούτοι Όσοι.

Και λοιπόν, όσοι μεν είναι Ηγούμενοι και Προεστώτες των ιερών Μοναστηρίων, ας μιμώνται τους Αγίους εις την πραότητα και την ταπεινώσιν. Ας μη επαίρωντοι δε εις το αξίωμα της ηγουμενίας, ίνα μη μετά των υπερηφάνων κατακριθώσι, και στερηθώσι του μακαρισμού των ταπεινοφρόνων, καθώς παραγγέλλει ο Μέγας Βασίλειος λέγων· «τον Προεστώτα μη επαίρέτω το αξίωμα, ίνα μη εκπέση του μακαρισμού της ταπεινοφροσύνης».

Όσοι δε είναι υποτακτικοί και υποκείμενοι, ας μιμώνται τους Αγίους εις την αληθινήν υποταγήν και υπακοήν φυλάσσοντες τα καθήκοντα της υπακοής, τα οποία είναι εξ, κατά τους θεοφόρους Πατέρας·

α' να μη κρύπτωσι τους λογισμούς των, αλλά να τους εξομολογούνται·

β' να έχωσι βεβαίαν και αληθινήν αγάπην εις τους Γέροντάς των, και όχι πλαστήν

και υποκριτικήν·

Υ' να φυλάττωσι καθάραν και άδολον πίστιν εις αυτούς, ως εις τον ίδιον Χριστόν·

Δ' να λέγωσι την αλήθειαν εις όλα, και λόγια και έργα όσα πράξωσι·

Ε' να έχωσι τελείαν εκκοπήν όχι μόνον του θελήματος, αλλά και του φρονήματός των· και

Ζ' να μη αντιλέγωσι και αντιπράττωσιν εις τους Ηγουμένους και προεστώτας των, εις όσα τους προστάζουσι κατ' εντολήν Θεού.

Επειδή, κατά τον Μέγαν Βασίλειον, «η αντιλογία, το αυτοκρατορικόν και ανυπότακτον δείκνυσι».

Και απλώς ειπείν όλοι, από μικρού έως μεγάλου, ας μιμώμεθα κατά το δυνατόν τους Οσίους τούτους εις την φύλαξιν των εντολών του Χριστού εις την υπομονήν των πειρασμών και των κόπων της ασκήσεως εις την φιλαδελφίαν· εις την αγάπην· εξαιρέτως δε και μάλιστα εις την ακτημοσύνην και παρθενίαν.

Διότι αύται αι δύο αρεταί είναι ίδιαι ημών των Μοναχών, κατά τας οποίας διαφέρομεν από τους κοσμικούς, ως λέγει ο θεός Μάξιμος. Εις την ακτημοσύνην μας βοηθεί μεγάλως το να βιάζωμεν εαυτούς εις το να μη θέλωμεν τα περιττά και υπέρ την ανάγκην, αλλά τα μέτρια και αναγκαία.

Εις δε την παρθενίαν μας βοηθεί μεγάλως η φυλακή των πέντε αισθήσεων, και μάλιστα η της οράσεως· ότι διά του μέσου αυτών, ως διά τινων θυρίδων, αναβαίνει ο της ψυχής θάνατος· καθώς λέγει ο Ιερεμίας· «ανέβη θάνατος διά των θυρίδων» (Θ' 20).

Εξαιρέτως δε εις τούτο βοηθεί ημίν η εν καρδία νοερά και αδιάλειπτος προσευχή, το «Κύριε Ιησού Χριστέ Υιέ του Θεού, ελέησόν με», ότι διά της παντοτινής μελέτης του Αγίου τούτου Ονόματος αποδιώκομεν τους αισχρούς και βλασφήμους λογισμούς, όσους προβάλλει ο Διάβολος· καθώς λέγει ο Ιωάννης της Κλίμακος· «Ιησού ονόματι μάστιζε πολεμίους».

Όθεν ας μη αρκώμεθα μόνον εις το να αναγινώσκωμεν την κοινήν και διωρισμένην ακολουθίαν και να κάμνωμεν τον συνειθισμένον κανόνα μας, την δε νοεράν και παντοτινήν προσευχήν να αμελώμεν, διότι αύτη είναι το εξαίρετον έργον ημών των Μοναχών.

Ημείς όσοι ευρισκόμεθα εδώ εις τούτο το Άγιον Όρος, είτε Μοναστηριακοί, είτε Σκητιώται, είτε Κελλιώται, πρέπει να εντρεπώμεθα, αν όχι από άλλο, αλλά καν απ' αυτό το όνομα, το οποίον έχει ο τόπος ούτος εις τον οποίον καθήμεθα, και εκ τούτου να παρακινώμεθα εις την αρετήν.

Άγιον Όρος θέλει να είπη τόπος αγιότητος· τόπος καθαρότητος· τόπος όπου επάτησαν τόσων Αγίων πόδες, τόπος, όστις έχει εξυμωμένα τα χώματα από τα αίματα, από τους ιδρώτας και από τα δάκρυα εκατοντάδων και χιλιάδων Οσίων Πατέρων· εν ενί λόγω το Άγιον Όρος είναι τόπος αρετής και αγαθοεργίας.

Ας ενθυμώμεθα πάντοτε, αδελφοί, τον πρώτον εκείνον σκοπόν, διά τον οποίον εφύγαμεν τον κόσμον και ήλθομεν εδώ εις το Όρος, όστις ήτο βεβαιότατα να ευαρεστήσωμεν τω Θεώ, και να σωθώμεν.

Τούτο ενεθυμείτο πάντοτε και ο μέγας Αρσένιος, διό και έλεγε το εξής αξιομνημόνευτον λόγιον· «Αρσένιε, δι' ο εξήλθες»· διότι η συχνή του πρώτου εκείνου σκοπού μας ενθύμησις ανακαινίζει την προθυμίαν ημών, και δεν μας αφήνει να πίπτωμεν εις αμέλειαν.

Συνεχίζεται

Από τον «Μέγα Συναξαριστή της Ορθοδόξου Εκκλησίας», τόμος ιδ', Πεντηκοσταρίου.

MISSING_ARG_ACCESS_TOKEN